

NÉHA ÍGY LÁTLAG

Guti Tünde

NÉHA ÍGY LÁTLAG…

Mint sivatag homokján tűnő látomás,
mint a halványan felsejlő fény Észak felett,
és az óceán mélyén fekvő csiga búgása,
mint barlang sötétjébe szűrődő világosság,
mint kövek között bújó, apró, sárga virág,
és a csontsovány etióp kisgyerek szemében a mosoly.

Mint a felhők között ívelő szivárvány,
mint karvaly éles szemében a vad villanás,
és a hegyi patak vidám csobogása,
mint sárga csőrű kis fióka pitttyegése,
mint szélfúttá árvalányhaj hajladozása,
vagy az aranyló búzamezők gazdagsága.

Mint a rohanó ló sörénye, ahogy lobog,
mint a most született csecsemő első sírása,
és a beteg nagymama suttogó imája,
mint sziklák közt csörgedező ér hangja,
mint a felkelő nap átölelő fénye,
és hatalmas viharból dorgáló mennydörgés.

Mint a lágy, puha, érintetlen hótakaró,
mint az útszéli fenyves halk sóhajtása,
és a mosolygó, duzzadó szőlőfürtök,
mint fodros hullámok vidám játéka a tavon,
mint bárányszerű felhők közül kéklő ég…
Így borít be kegyelmed, és én csak sírok…

Szereteted le nem írhatom, olyan jó vagy hozzám,
tökéletlen gyermekedhez!
Te csodálatos, hűséges, irgalmas, mennyei édes
ATYÁM!

Guti Tünde

Forrás: www.keresztyendalok.hu